Quelle: http://manuscripta.at/?ID=26144
Copyright: Admont, Benediktinerstift

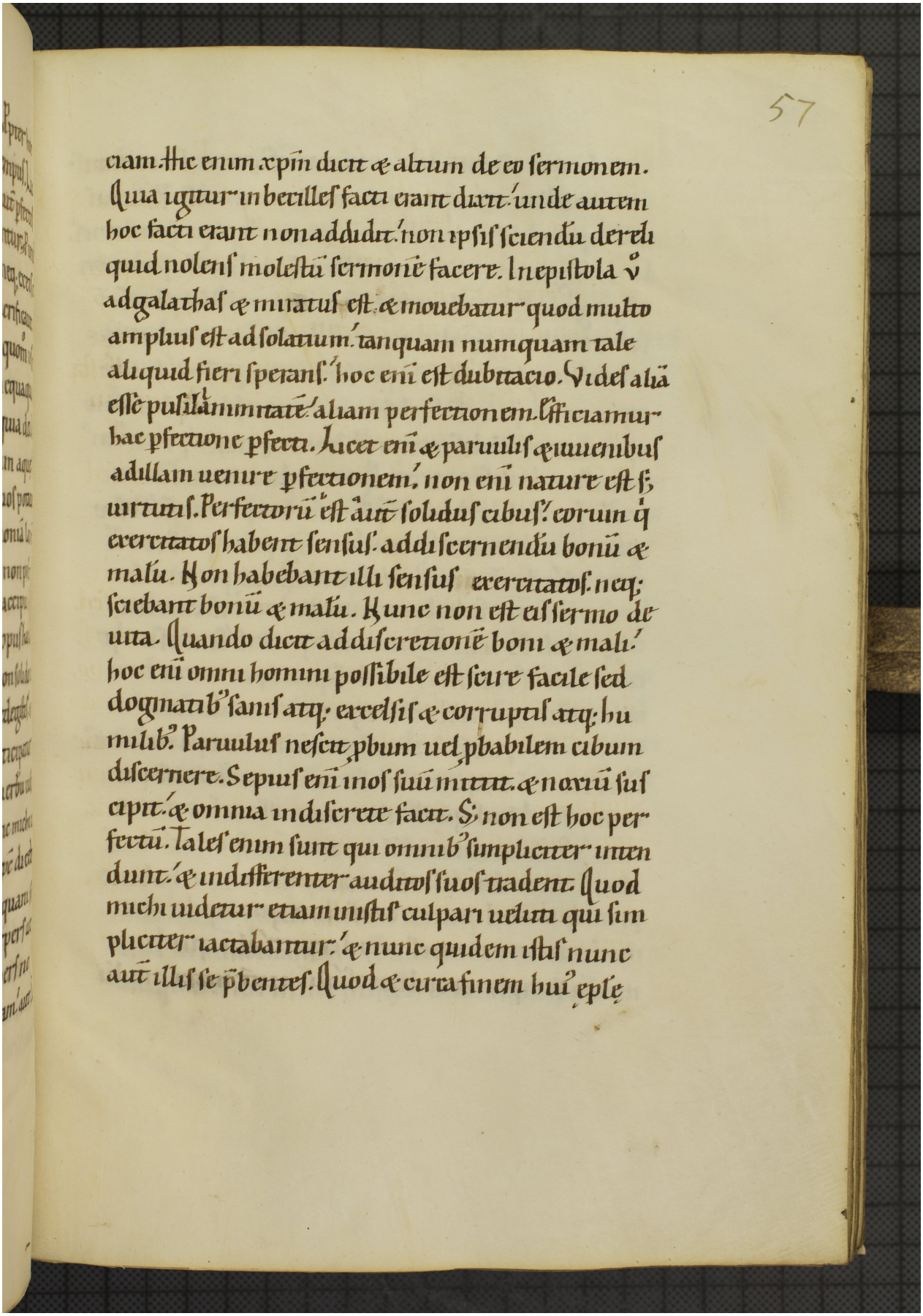

ciam. Hic enim xpm dicit & altum de eo sermonem.
Quia igitur in berillis facti erant dixit. unde autem
hoc facti erant non addidit. non ipsis sciendu dere-
quid nolens molestiā sermonē facere. In epistola v
ad galathas & miratus est. & mouebatur quod multo
amplius est ad solatium. tanquam numquam tale
aliquid fieri speransſ. hoc enī est dubitacio. Videſ aliā
esse pusillanimitatē. aliam perfectionem. Efficiamur
hac pfectione pfecti. Licet enī & paruulis & iuuenibus
ad illam uenire pfectionem. non enī natura est ſ;
uirtutis. Perfectorū est autē solidus cibus. eorum q
exercitatos habent sensus. ad discernendu bonū &
malū. Non habebant illi sensus exercitatos. neq;
sciebant bonū & malū. Hunc non est eis sermo de
uita. Quando dicit ad discretionē bom & mali.
hoc enī omni homini possibile est scire facile sed
doginatib' sanis atq; excelsis & corruptis atq; hu
milib'. Paruulus nescit pbum uel pbabilem cibum
discernere. Sepius enī in os suū mittit. & noxiū sus
cipit. & omnia indiscrete facit. S; non est hoc per
fectū. Tales enim sunt qui omnib' simpliciter intem
dunt. & indifferenter auditos suos tradent. Quod
michi uidetur etiam iustis culpari uelut qui sim
pliciter iactabantur. & nunc quidem istis nunc
autē illis se pbentes. Quod & circa finem hui' epl̄e